

Akio, Różowe Szkła

Byłeś dla mnie wszystkim.
Mą nadzieją światem więc,
będąc blisko ciebie czułam, że ratujesz mnie.
Jednak ta otoczka pękła niczym te różowe szkła,
teraz kują w oczka, ale ich wypłakać nie mam jak.

Tyle pięknych słów, tyle obietnic,
nie jestem w stanie zmieścić, pomieścić,
zepsutych miejsc, złamanych serc i tyle łez.

Tyle pięknych słów, tyle obietnic,
nie jestem w stanie zmieścić, pomieścić,
zepsutych miejsc, złamanych serc i tyle łez.

Czuje się tak pusta wiem,
że wszystkie rzeczy które mówiłeś mi powtarzasz jej
naprawdę ją kochasz? Czy naprawdę ją kochasz jak kochałeś mnie?

Kim dla ciebie byłam? Czy tym wszystkim czym ona teraz jest?
Wiem, że zawiniłam, miłość ulotniła się.
Rutyna mnie zabija, krew do płuc się wbija nie mogę oddychać kiedy śpię.
Myślę wciąż o tobie, ale chce zapomnieć, jednak to niewykonalne jest.